

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Miroșnicenco împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Natalia Orlenco, Mihail Orlenco și Irina Braga-Bezедica, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Tatiana Miroșnicenco, s-a casat integral hotărârea din 23 noiembrie 2015 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a admis,

c o n s t a t ă :

La 10 februarie 2015 Tatiana Miroșnicenco, fiind reprezentată de avocatul Tatiana Puiu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 10/20-2 din 4 decembrie 2014 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a menționat că prin pct. 1 și 2 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/20-2 din 4 decembrie 2014 „despre operarea unor modificări și completări în decizia Consiliului municipal Chișinău nr.11/10-30 din 27 iunie 2008” s-a exclus prenumele și numele „Ilie Stratu” din titlul deciziei, punctul nr. 1 și din planul lotului-anexă la decizia Consiliului municipal Chișinău nr.11/10-30 din 27 iunie 2008 „cu privire la autentificarea dreptului de proprietate comună asupra lotului de pământ din str-la Mereni nr. 12 d-nei Tatiana Miroșnicenco și dlui Ilie Stratu” și s-a substituit cu prenumele și numele „Mihail Orlenco, Irina Braga-Bezедica și Natalia Orlenco”; și, cuvintele „conform suprafețelor privatizate din imobil” din punctul nr. 1 al deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/10-30 din 27 iunie 2008 „cu privire la autentificarea dreptului de proprietate comună asupra lotului de pământ din str-la Mereni nr. 12 d-nei Tatiana Miroșnicenco și dlui Ilie Stratu” s-au substituit cu cuvintele „conform suprafețelor deținute din imobil”.

Consideră reclamanta că actul administrativ este ilegal și pasibil de a fi anulat deoarece, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/10-30 din 27 iunie 2008 „cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată comună asupra lotului de pământ din str-la Mereni, 12 d-nei Tatiane Miroșnicenco și Ilie Stratu” s-a autentificat dreptul de proprietate privată comună a Tatiane Miroșnicenco și Ilie Stratu (conform suprafețelor privatizate din imobil) asupra lotului de pământ nr. 1, cu suprafața de 1116 m.p. din str-la Mereni, 12, pentru deservirea și exploatarea casei de locuit cu apartamente privatizate.

A specificat că potrivit contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 4 august 2004, a privatizat apartamentul nr. 2 din imobilul situat pe str-la Mereni, 12, cu suprafața de 92 m.p.. Iar, conform datelor Sistemului informațional „privatizarea locuințelor” a Consiliului municipal Chișinău, suprafața echivalentă a apartamentului nr. 1 din str-la Mereni, 12, mun. Chișinău, privatizată pe numele chiriașului Ilia Stratu, constituie 56,90 m.p..

Prin încheierea protocolară din 24 martie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău (vol. I f.d. 39), s-a admis cererea Consiliului municipal Chișinău și s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Natalia Orlenco, Mihail Orlenco și Irina Braga-Bezedita.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Miroșnicenco împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Natalia Orlenco, Mihail Orlenco și Irina Braga-Bezedita cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată. (vol. I f.d. 96, 100-104)

Prin decizia din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Tatiana Miroșnicenco; S-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 23 noiembrie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Miroșnicenco împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Natalia Orlenco, Mihail Orlenco și Irina Braga-Bezedita cu privire la contestarea actului administrativ și s-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/20-2 din 4 decembrie 2014. (vol. I f.d. 147, 148-158)

Prin decizia 31 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile declarate de Consiliul municipal Chișinău, Maria Crețu și de Natalia Orlenco, Mihail Orlenco și Irina Braga-Bezedita, s-a casat decizia din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare. (vol. I f.d. 238-249)

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Tatiana Miroșnicenco, s-a casat integral hotărârea din 23 noiembrie 2015 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a admis. S-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/20-2 din 4 decembrie 2014 „despre operarea unor modificări și completări în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/10-30 din 27 iunie 2008”.

În susținerea soluției date, instanța de apel a conchis că pârâtul eronat a dispus modificarea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/10-30 din 27 iunie 2008, în contextul în care nici una din normele invocate în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/20-2 din 4 decembrie 2014 nu-i oferea acest drept.

La 11 iunie 2018 Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 28

februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 23 noiembrie 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și consideră că aceasta este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece contravine normelor dreptului material și procesual.

Totodată a invocat că la examinarea și emiterea deciziei contestate nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Astfel, recurentul a menționat că instanța nu a luat în considerare faptul că, drept temei a emiterii deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 10/20-2 din 4 decembrie 2014 despre operarea unor modificări și completări în decizia Consiliului municipal Chișinău nr.11/10-30 din 27 iunie 2008”, au servit cererea și actele prezentate de Irina Braga-Bezedita, Mihail Orlenco și Natalia Orlenco, și anume, certificatul de moștenitor legal, certificatul de donație și certificatele de proprietate asupra cotei-părți ca urmare a decesului dlui Ilie Stratu.

Prin referința din 10 iulie 2018, intimata Tatiana Miroșnicenco, reprezentată de avocatul Tatiana Puiu, a indicat că, contrar prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, recurentul nu a indicat esența și temeiurile recursului, precum și argumentarea ilegalității deciziei atacate, ceea ce constituie temei de declarare a recursului inadmisibil, conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată participanților la proces la 21 aprilie 2018 (vol. II f.d. 86), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește.

Din aceste considerente, recursul declarat la 11 iunie 2018, se consideră în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Consiliul municipal Chișinău.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari